

Περί Δημοτικής Βιβλιοθήκης

Ο λόγος – συνέχεια

Διαβάζοντας για τη “μικρή βιβλιοθήκη στην πόλη μας” θυμήθηκα τη ζωή μου στην Ελλάδα τη δεκαετία του 60 και αρχές του 70. Θυμήθηκα πως πηγαίναμε μετά ή πριν το σχολείο για λίγη ώρα να διαβάσουμε ότι βρούμε.

Θυμάμαι πως δε μπορούσαμε να πάρουμε τα βιβλία στο σπίτι μας. Θυμάμαι επίσης πως δεν υπήρχε μεγάλη συλλογή για την ηλικία μας. Πάντως για τα χρόνια εκείνα υπήρχε κάτι. Θυμάμαι έντονα ότι ζητούσαμε να διαβάσουμε βιβλία και δεν υπήρχαν στο βαθμό τουλάχιστον που έπρεπε να υπάρχουν. Τα βιβλία είναι μια αδυναμία που έχω. Για αυτό και τα αγοράζω χωρίς να κοιτάω την τιμή, τα δωρίζω συχνά, τα δανείζω σε άλλους να τα διαβάσουν όπως επίσης και τα δωρίζω μόνιμα σε βιβλιοθήκες. Έχω στείλει πολλά αγγλικά βιβλία μου στο Κοζουμέλ του Μεξικού.

Έχω δώσει επίσης πολλά αγγλικά μου βιβλία στη δανειστική βιβλιοθήκη της Κατερίνης. Το έκανα αυτό γιατί αντιλήφθηκα ότι πολλά άτομα διαβάζουν και καταλαβαίνουν την Αγγλική γλώσσα και θα τους χρησίμευαν τα βιβλία αυτά. Τώρα που ζω στην Κατερίνη θυμάμαι τη βιβλιοθήκη στην πόλη που έμενα στο εξωτερικό, όπου είχε ότι βιβλίο ήθελα να διαβάσω και αν δεν το είχε το παράγγελλε για μένα. Θυμάμαι τους συγγραφείς που γνώρισα εκεί όπως επίσης και τις συζητήσεις επί βιβλίων, όπου είχα πάρει μέρος. Μου λείπει πολύ αυτή η βιβλιοθήκη.

Πιστεύω όμως ότι κάθε πόλη πρέπει να είναι ικανή να προσφέρει στον πολίτη ένα τέτοιο απαραίτητο μέσο γνώσης. Και αν δεν μπορεί η πόλη, μπορούμε εμείς οι πολίτες. Μπορούμε να προσφέρουμε προσωπικά μας βιβλία ή να κάνουμε δωρεές καινούργιων τίτλων. Πιστεύω ότι σε ολόκληρη την πόλη μπορεί να βρεθεί ένας υπολογιστής για να καταγράφονται τα βιβλία και οι δανειστές. Θέλω να πιστεύω ότι ο χώρος είναι ένα εύκολο πράγμα για να βρεθεί. Στατιστικώς οι καλύτεροι μαθητές στον κόσμο, είναι αυτοί που συνηθίζουν να διαβάζουν βιβλία και βρίσκονται σε πόλεις που διαθέτουν τις καλύτερες βιβλιοθήκες. Επίσης στατιστικώς τα παιδιά που δε διαβάζουν και ασχολούνται με υπολογιστές και βιντεοπαιχνίδια χάνουν, σημαντικά τη γλώσσα τους.

Όσο για μένα περιμένω να δω τη δανειστική βιβλιοθήκη να λειτουργεί κανονικά για να δωρίσω μερικά ακόμη βιβλία που έχω διαβάσει.

Νένα Μειμάρη